

[Arne Bjerregaard]

overførselsmuligheder. Så havde man ikke angrebet nogen. På denne måde angriber man eklatant den hjemmearbejdende. Man kan sige, at det er ikke så mange penge, det drejer sig om. Nej, men det er hensigten, jeg ser på.

Ministeren for skatter og afgifter (Lykkesoft):

Man bevarer jo overførselsretten for underskud fra den ene ægtefælle til den anden. Man kan udmærket forestille sig en situation, hvor også en hjemmearbejdende ægtefælle har noget formue, lidt penge i banken, og indsætter nogle af dem på en børneopsparingskonto og måske ikke kan udnytte fradraget på de 2.000 kr. i egen indkomst, men så kan der jo overføres underskud til den anden ægtefælle.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er da udmærket. Næste gang er den regel der vel heller ikke. Det, der ikke er her nu, er de 3.000 kr. – eller nu 2.000 kr. Er den ene ægtefælle hjemmearbejdende, er fradraget kun 2.000 kr.; er de begge udearbejdende, er det 4.000 kr. Det er da at sige: værsgo, ud på arbejdsmarkedet begge to, så skal vi nok tage os af jeres søde poder også.

Det er det samme med fradraget efter § 8A. Vil I værsgo være så venlige at gå ud på arbejdsmarkedet, begge to, så skal I få et højere fradrag. Her er det, vi siger: ja men det er da ikke frivillighed, det er at ville styre herinde og sige: vi skal nok bestemme, hvordan jeres arbejdsfordeling skal være, for ellers skal vi straffe jer økonomisk.

Vi ønsker ikke at bestemme familiens forhold. Vi ønsker at give familien frihed, men det, som ministeren lægger op til her, er simpelt hen at gøre det modsatte og bestemme over familiens måde, havde jeg nær sagt, at opføre sig på både arbejdsmæssigt, indtægtsmæssigt osv.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Her i anden omgang er der et par enkelte bemærkninger, jeg vil gøre.

Af de to forslag, vi behandler her i dag, koster det ene fra kristeligt folkeparti, som hr. Arne Bjerregaard advokerer for, 3 mia kr. Det andet, som skatteministeren har fremsat, koster 75 mill. kr. Alt i tabt provenu for sam-

fundet. Jeg er enig i, at vi har ikke råd til at ofre 3 mia kr. Det forekommer mig, at vi må have råd til at ofre lidt mere end 75 mill. kr. på at nå til en rimeligere betragtning af ægteskabet, så vi undgår noget af den særavgift, der lægges på det.

Vi kan vel også føje til, at når ministerens forslag ikke koster mere end 75 mill. kr. i tabt provenu for det offentlige, så hænger det sammen med, at en del af disse penge betales af enlige, nemlig gennem forringelse af fradragene for dem. Nu tror jeg ikke, problemet er så stort for de fleste enlige, for i gennemsnit er det vel til et sted mellem 1.600 kr. og 1.800 kr. eller deromkring, man udnytter 3.000 kr.-fradraget.

Jeg vil gerne sige – også i betragtning af de bemærkninger, der faldt før fra venstre og konservative, hvor man var meget stor i slaget med, hvad der skulle ske – at det vil ikke være rimeligt at fortsætte ad denne linje, at ophævelsen af særbeskatningen på ægteskabet skal betales af de enlige. Der er nok andre skavanker ved at leve enlig, som vi ikke behøver at lede så forfærdelig længe efter for at finde.

Jeg vil godt vende tilbage til det, som blev rejst fra SFs ordførers side, at skal vi videre her, er vi nødt til at se på hovedskavanken i dansk skattelovgivning for så vidt angår personer, nemlig de helt tåbelige og urimelige fradrag, vi har.

Skatteministeren var jo særdeles beskeden i opgørelsen af, hvad det egentlig koster med f.eks. rentefradrag. Jeg har tidligere diskuteret det med hr. Ellemann-Jensen, der påstod, at jeg var helt vild, når jeg sagde, at rentefradragene løb løbsk i disse år, men de løber jo løbsk. De stiger meget stærkt, meget stærkere end noget som helst andet. De stiger så stærkt, at selv den stigning, der er i bruttoindkomsten, slet ikke kan slå igennem i den skattepligtige indkomst mere. Det skyldes naturligvis den stigende rente, men det skyldes også de stigende lån. Det er jo så forbi-
stret, at bare man har en stor indkomst, så er det meget nemt at gå hen og låne. Man har sikkerhed, man kan sagtens få lånet. Det, man selv kommer til at betale, er bare en tredjedel af renten. Det gør såmænd ikke så meget, hvor høj den nominelt er. Vi andre betaler det meste for den, der har den store indkomst.